

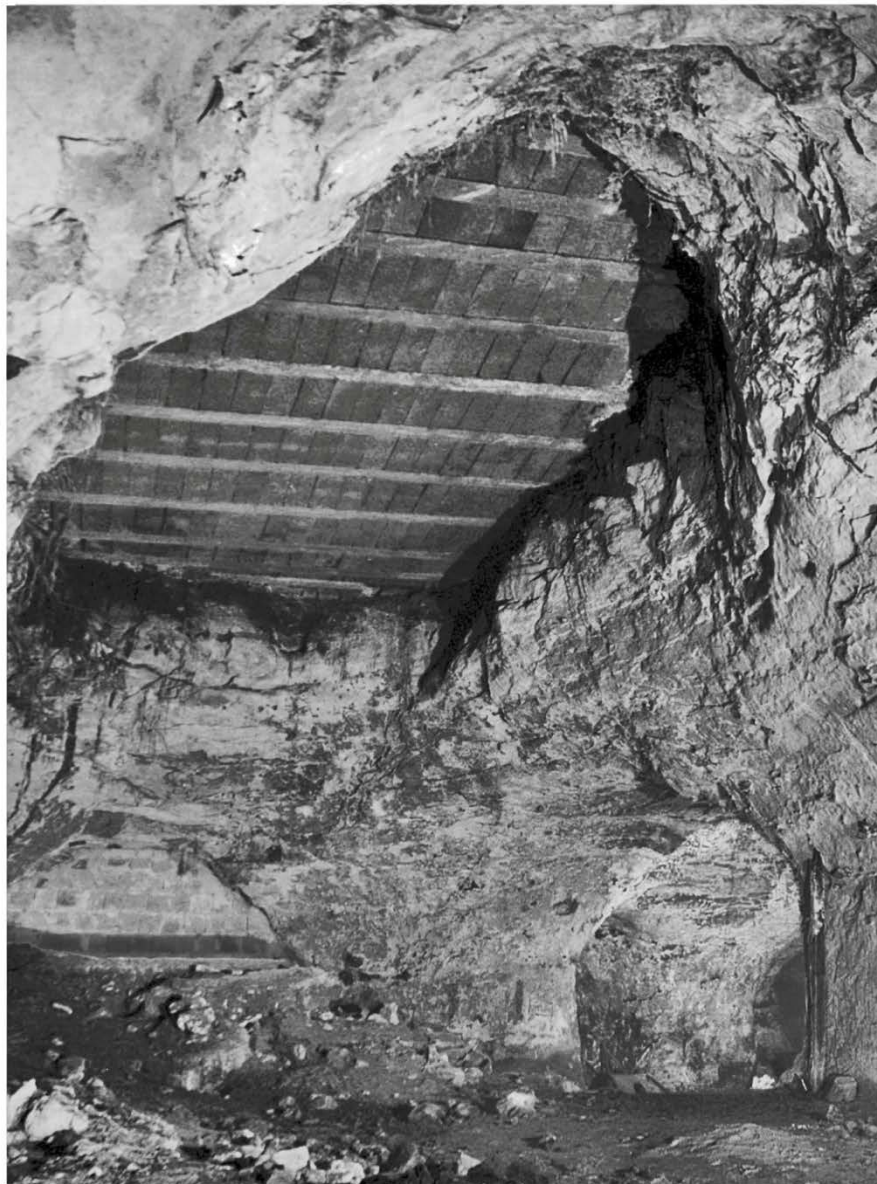

SOK
INFO

Nr. 169

Maart 2016

Studiegroep Onderaardse Kalksteengroeven – Natuurhistorisch Genootschap in Limburg

SOK en Stichting ir. D.C. van Schaik

Het SOK-Bestuur:

Susanne Hanssen	Voorzitter	043 - 3560244	<i>hanssen.susanne@gmail.com</i>
Erwin Geuskens	Secretaris	+32 11 724274	<i>erwin.geuskens@telenet.be</i>

SOK-Ledenadministratie:

Ger Beckers, Moesdaal 65, 6228 HX Maastricht, Tel.: 043 - 367 08 57 *pghbeckers@ziggo.nl*

SOK-adres Secretariaat:

Aalkeborg 50 6228 BT Maastricht *secretariaat@sok.nl*

SOK-Documentatie:

Peter Jennekens 043 - 3648489 *peterjennekens@gmail.com*

E-mail SOK:

sok@nhgl.nl

De SOK is geassocieerd met "Subterranea Britannica". *www.subbrit.org.uk*

Bestuur Stichting ir. D.C. van Schaik:

Joep Orbons	Voorzitter a.i.	043 - 3618793	<i>j.orbons@archeopro.nl</i>
Bram Borsboom	Penningmeester	043 - 367 05 17	<i>bramborsboom@home.nl</i>

Stichting ir. D.C. van Schaik:

www.vanschaikstichting.nl *info@vanschaikstichting.nl*

Technische Commissie Stichting ir. D.C. van Schaik:

Olav Hensing, Mgr. Soudantstraat 5, 6226 GC Maastricht, Tel.: 06 - 557 78 846

Redactie SOK-Mededelingen:

Ton Breuls, Bovenstraat 28, B 3770 Kanne/Riemst, Tel.: +32 12 454 059 *tbreuls@telenet.be*

Redactie SOK-Info:

John Hageman, Op de Bannet 47, 6223 GD Itteren, Tel.: 043 - 364 54 19 *john.hageman@planet.nl*
Frans Willems, De Méanstraat 17, 3770 Riemst, Tel.: +32 12 456 411 *willemsfrans1@gmail.com*

De SOK op Internet:

www.sok.nl Webmaster: Ger Goessens *mail@gergoessens.nl*

SOK-Ledenavonden:

SOK-Ledenavonden worden iedere 2e vrijdag in de maanden januari, maart, mei, september en november gehouden in het Natuurhistorisch Museum Maastricht. Aanvang 19.30 uur.

Groeven SOK en Stichting ir. D.C. van Schaik:

De SOK en Stichting ir. D.C. van Schaik hebben diverse groeven in beheer of een collectieve vergunning voor een groeve. Informatie in verband met het bezoeken van deze groeven is te vinden op de laatste pagina van deze SOK-Info.

Voorpagina: De Coolen (Valmeer-Be) foto: Frans Willems - Hans Ogg

Adreswijzigingen SOK-leden

Verwijderd ivm. privacywet

Nieuwe SOK-leden

Geen mutaties

Beste SOK-leden,

Voor de ledenavond in januari hadden we een mooie lezing van Ed de Grood beloofd. Deze kon toen helaas geen doorgang vinden, dus de paniek sloeg even toe want wat doe je dan, met een volle zaal zonder iets te presenteren?

Na enig gelobby, vooral van John Hageman, vonden we enkele leden die best een 10-minuten-presentatie wilden houden.

Het werd een verrassend interessante avond.

Met dank aan de sprekers, Martha van de Ven, Ger Beckers en John Hageman himself, voor de waardevolle bijdragen.

De lezing van Ed hielden we tegood en in maart mogen we daar alsnog van gaan genieten.

Ed zal ons trakteren op zijn mooie verhalen over zijn zoektochten naar groeves in Soissons, Frankrijk.

De trouwe bezoeker van de ledenavond zal er veel in herkennen omdat Ed al eerder bij ons verslag uitbracht over zijn avonturen in Soissons.

Ed zou er graag een interactieve lezing van maken, vandaar onze oproep aan alle leden die groeves in de regio van Soissons bezocht hebben om zijn/haar eigen ervaring mee te nemen naar de ledenavond en die te delen.

Dat kan in vele vormen: opmerkingen en aanvullingen tussen Ed's verhaal door; eigen foto's of filmpjes, een eigen verhaal (dat hoeft niet lang te duren, een eigen anekdote van een halve minuut is al heel leuk) of wat dan ook.

Kom naar voren of doe je verhaal vanuit de zaal, het kan allemaal.

Het gaat om het delen van ervaringen, daar dient een ledenavond toch voor.

Omdat de lezing van Ed in januari niet door kon gaan zoals was aangekondigd, is er op 8 jan. jl. een mail gestuurd naar alle leden.

Indien je deze mail niet ontvangen hebt, geef a.u.b. je juiste mailadres door aan mij of Ger Beckers van de ledenadministratie zodat eventuele volgende mails wel aan zullen komen.

Email is een makkelijk en snel medium, waarvan ik graag gebruik maak om zoveel mogelijk leden tegelijkertijd en snel te bereiken.

Wederom met vriendelijke berglopersgroet,

Susanne Hanssen.

Vorige ledenavond

De avond werd zoals gewoonlijk geopend door John Hageman en die begon met de afmelding van de spreker dezer avond, Ed de Grood. Het euvel werd echter goed opgevangen.

Allereerst door een oproep van Ger Beckers naar eventuele vrijwilligers die op de aanstaande Genootschapsdag de SOK-stand zouden willen bemannen

en de mededeling dat alle materiaal hiervoor bij hem te verkrijgen was. Vervolgens kwam Martha van de Ven een verhaal brengen over Frits Becks die in de WOII in de Zonneberg geboren was. Dit eenmaal achter de kiezen verwerkt, kwam John met een uitleg over het doen en laten in de berg; het secundaire gebruik van de onderaardse kalksteengroeven. Meer het doen kwam hier ter sprake, hij kreeg hier de rest van de avond, na de pauze, goed mee gevuld.

Het was dan toch een informatieve avond van begin tot eind en zelfs daarna nog, in de kantine, werd er nog over mergel-ditjes en mergel-datjes nagepraat bij een frisse pot gerstenat.

Frans Willems

Oproep

Oproep aan de leden van de Studiegroep Onderaardse Kalksteengroeven: de leden administratie heeft dringend behoefte aan een actueel email bestand.

Vandaar het verzoek (ook namens uw voorzitter) van ondergetekende om na te gaan of in de SOK-ledenadministratie uw actuele email adres voorkomt.

Correctie kan op eenvoudige wijze: door een e-mailtje te zenden aan pghbeckers@ziggo.nl opdat dit centraal kan worden vastgelegd.

Een voorbeeld voor deze update is dat U per email geïnformeerd kunt worden over actuele zaken, zoals de inhoud van de SOK-ledenavonden.

U doet Uzelf en het bestuur hiermee een groot plezier.

Ger Beckers
beheerder SOK-leden administratie

Weerzien met de “Coolen”

of: hoe mooi kan het ondergronds zijn . . .

Het is met zo’n pakweg twee graden boven nul koud èn nat als we in volslagen duisternis arriveren op de plek waar we zijn moeten.

Het is slechts twee kilometer van de dorpskern, maar je waant je er in de middle of nowhere om het maar even populair uit te drukken: het pad wat toegang biedt aan de bossage met daarin de ingang van groeve de Coolen.

Door de ruilverkaveling van de jaren 70 in de vorige eeuw loopt er in ieder geval een geasfalteerde weg naar en langs de bossage, die als een fata morgana ineens opduikt in het vlakke land. De bovenstaande afbeelding van Google Earth maakt dat heel goed duidelijk.

Het, uiteraard in deze tijd van het jaar (december), bemodderde pad loopt lichtjes stijgend omhoog en na een paar minuten staan we voor de ingang.

Afgesloten met een stabiel metalen tralie hekwerk, want de groeve is immers in beheer bij de stichting S.L.L. wat staat voor Stichting Limburgs Landschap.

Van Vlaams Limburg wel te verstaan, want we bevinden ons bij het Vlaamse Valmeer op een steenworp van de taalgrens met Wallonië.

Tijdens het korte tochtje van de auto naar de ingang wordt al gelijk gerefereerd aan een van de vorige bezoeken, dat speelde ook in de winter.

Het was een fotosessie met flitslicht. Toen, door het ontbreken van onze vertrouwde Petromax en Coleman lampen die niet alleen voor licht maar ook voor warme handen zorgen, kwam ik tot op het bot verkleumd uit de groeve en het duurde een autorit van 15 kilometer met de verwarming op maximaal om weer bij te komen!

Enfin, een weerzien en een mooie avond staan ons hier gegarandeerd te wachten.

We zijn met ons drieën. De groevebeheerder heeft vandaag zijn familieavond en heeft ons met een gerust hart de sleutel toevertrouwd.

'Misschien dat ik nog even kom kijken', zo laat hij weten.

Voor één van ons is het de eerste maal in de Coolen en na alle verhalen over deze mooie groeve is onze mede-bezoeker er best nieuwsgierig naar.

Na een kleine reparatie aan een van de lampen gaan we op weg. We hebben ons voorgenomen, omdat de groeve niet zo heel groot is, iedere gang te bezoeken.

De Coolen, een dialectwoord uit het rijtje Kuylen, Cuylen of Coelen, zou in het Nederlands “Kuilen” heten. Een goede naam voor iets wat voor het grootste gedeelte onder de grond ligt.

Deze groeve de Coolen heeft een eeuwenoude verborgen geschiedenis, simpelweg omdat er nooit iets over opgeschreven is.

Gelukkig zijn er altijd mensen die begaan zijn met het culturele erfgoed en de taak op zich nemen het onbekende toch een gezicht te geven door er een

zorgvuldige studie naar te doen en alle uitgezochte feiten goed op een rijtje te zetten.

Zo zou de groeve al ontstaan zijn tijdens de Romeinse tijd!

In de onmiddellijke nabijheid van de Coolen zijn resten gevonden van Romeinse villa's en op nota bene 150 meter van de huidige ingang werd in 1868 een Romeins graf blootgelegd opgebouwd uit mergelblokken!

Als je het bouw materiaal onder handbereik hebt ga je er toch niet kilometers mee sjouwen, of?

Ook ontdekte men hier "wijnbouwterrassen" en van de Romeinen is bekend dat zij mergelzand gebruikten om hun teelt te cultiveren en bemesten, bemergelen dus.

De structuur van het landschap zal de laatste tweeduizend jaar ook niet schokkend veranderd zijn en de mergel zal ook toen ongetwijfeld op deze plaats zichtbaar geweest zijn: "dagzomen" noemt men dat dan.

De allereerste meldingen op schrift over een groeve of mergelwinning rond deze plaats zijn er pas in 1286, daarna zijn er incidentele stukken, meestal eigendomsakten of erfenis stukken, maar nooit stukken over exploitatie of mergelwinning. Ook telramen, het systematisch bijhouden van het aantal gewonnen blokken door de werkploegen, ontbreken in deze groeve totaal, iets wat heel bijzonder is daar iedere andere mergelgroeve hier vol van staat!

Pas na 1800 begint men in de groeve op wat grotere schaal te krassen en schrijven. Na een inventarisatie van de duizenden opschriften blijkt dat er ongeveer een kwart uit de negentiende eeuw stamt en zo'n driekwart uit de twintigste eeuw. Opschriften van voor 1800 zijn zeer zeldzaam, en een mogelijke tekst uit midden 1500 is in zo'n beroerde staat dat er niets uit op te maken valt. Dat is natuurlijk heel jammer voor de ouderdom bepaling van de groeve of een deel hiervan.

Na de, voor bijna iedere groeve bekende champignonkweek-cultuur, begon ook voor de Coolen de teloorgang! De groeve werd voor alles en nog wat, te pas en te onpas door en voor iedereen misbruikt en er waren zelfs plannen om de hele groeve vol te storten met onder andere puin en ander afval.

Zo ver is het gelukkig niet gekomen! In 1988 kwam de Coolen onder het beheer van het al eerder genoemde S.L.L. en werd het een beschermd natuurgebied. De hele bossage inclusief het gangenstelsel werd opgeschoond, er kwamen roosters op de schachten en poorten in de twee ingangen. Ook het toegangspad werd voorzien van een slagboom als barrière.

De Stichting Limburgs Landschap is heel ver gegaan in haar poging een vleermuizen reservaat in de Coolen te creëren: langs de ruilverkavelingweg werd een groot aantal bomen speciaal aangeplant ter oriëntatie voor deze nachtjagers, teneinde deze diertjes in staat te stellen de bossage en de groeve te vinden voor hun respectievelijke dagrust en winterslaap. Met succes overigens!

Inmiddels is de Coolen een gewaardeerde plek voor mens en dier: tot de gasten behoren de steenmarter, het eikelmuisje, het roesje (grottenmot) de grottenspin *Meta menardi* en niet te vergeten de vleermuis.

Ook grotere zoogdieren zoals de das, de vos en konijnen komen hier regelmatig over de (mergel)vloer.

We hebben iedere gang gelopen en na drie uur, uiteraard mét een goede en smaakvolle rustpauze, besluiten we weer huiswaarts te keren. Onze avond in de Coolen was wederom een van de mooiere: een schitterende rustieke boerenberg waar je op het gemak kunt dwalen en genieten van wat het onderaardse je biedt.

Ondanks het feit dat de groeve inmiddels niet meer zoveel geheimen voor ons herbergt is het telkens weer een genoegen in dit afgelegen plekje rond te lopen om toch weer iets te zien om je persoonlijke geschiedenis van de Coolen aan te vullen.

O ja, na afloop was één zijde van de auto helemaal dicht door de natte sneeuw, opgejaagd door de gure wind, het kan er goed spoken, daar bij de Coolen!

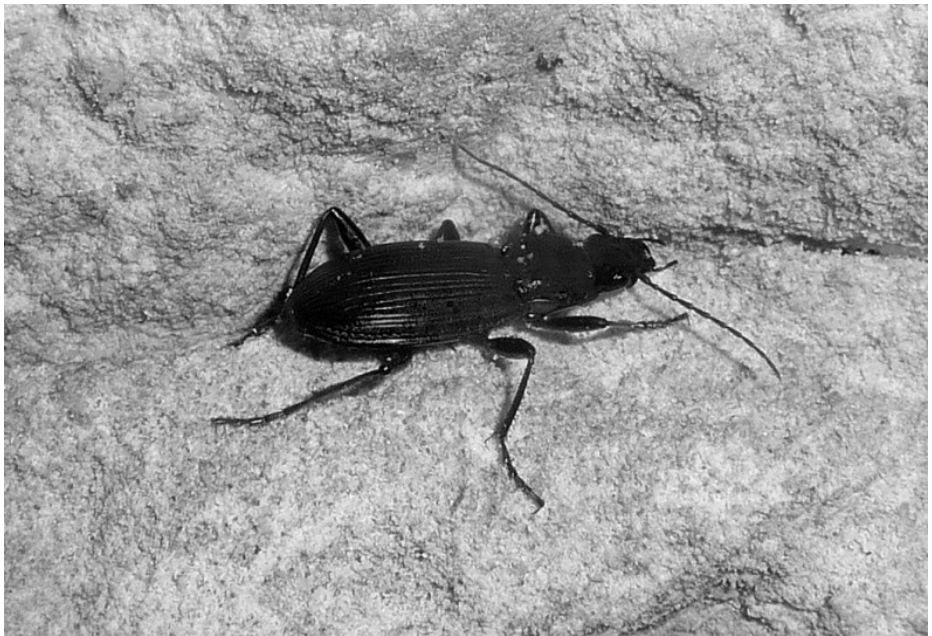
En nee, ik heb het niet koud gehad en het was er erg gezellig . . .

Jacques Konings

De Aardloper,

Laemostenus terricola, de Grottenloopkever

Van Rob van der Laak kreeg ik een tweetal foto's toegezonden van deze loopkever, die genomen waren in een van de groeven van Vechmaal (Heers, België). De maker is Filips Defoort. Eén van de foto's voeg ik in dit artikel toe.

Deze troglodiele kever is me niet onbekend in het ondergrondse. Er is bijna geen onderaardse kalksteen-groef waar ik hem (of haar) nog niet ben tegengekomen. Maar het moet gezegd: in grote aantallen heb ik dit insect nog nooit ontmoet en dan betrof het bijna altijd een solitair exemplaar.

Dr.H.Schmitz siert zijn bijdrage in “De Dikke Van Schaïk”: “Het dieren-leven in de onderaardsche gangen”, op met een mooie foto op blz.274 van deze grottenloopkever.

Hij merkt op dat Laemostenus erg lichtschuw is, tot diep in de grotten doordringt en vaker in de grotten zelf nog verborgen wordt aangetroffen onder afval of gesteente.

De wetenschappelijke geslachts-naam die Schmitz gebruikte Aechmites terricola is inmiddels vervangen door de bovenstaande naam Laemostenus terricola.

Het Nederlandse Soortenregister is een verdere bron van informatie.

Komt in Nederland verspreid, maar vooral in het heuvelland en op de zandgronden voor. In België ook verspreid, maar de meeste waarnemingen in het westen. In Nederland is er een negatieve tendens merkbaar voor wat betreft het aantal vindplaatsen.

De Aardloper is een grottenbewonende en ondergronds levende soort. Kelders en kunstmatige grotten (o.a.forten) worden ook gefrekwenteerd. Aangetroffen in holen van zoogdieren, vooral van het konijn en de das, holle bomen met vogelnesten en achter schors. Als ze bovengronds actief zijn, is het alleen in de nachtelijke uren. Daar dan wel de biotopen graag met zuidelijke expositie: bossen, bosranden,(kalk)graslanden, etc.

Waarschijnlijk wordt deze cavernicole soort door zijn nachtelijke, lichtschuwe, verscholen levenswijze vaker over het hoofd gezien. Alleen ingegraven vangpotten kunnen daadwerkelijk bewijzen opleveren van een eventuele aanwezigheid.

Dat geldt ook voor de onderaardse kalksteengroeven waar je meer kans maakt een succesvolle waarneming te doen van deze “ground beetle” als je de aanwezige afvalresten en stenen regelmatig eens omkeert.

John Hageman

Op de volgende pagina staat een artikel uit “De Maasgouw 1895”
Ingezonden door Hans Ogg

Een wonderdadig voorval.

Meermalen heeft men vernomen dat personen die zonder goel geleide in het doolhof der onderaardsche gangen van den St. Pietersberg zich waagden, verdoolden en soms met noodlottig gevolg.

Het meest bekende dier voorvallen had plaats in de voorgaande eeuw met twee paters van het op de helling van den berg gelegen klooster Slavante, die het met den dood moesten bekoopen. De plaats, waar hunne ontzielde lichamen teruggevonden werden, wordt den bezoekers nog steeds met de noodige verhalen door de gidsen aangewezen.

Een dergelijk voorval, doch zonder doodelijken afloop had in de eerste jaren van 1700 plaats met zekeren Hubertus Dolhain van Maastricht; deze was toen een jongeling van 12 jaar; ook hij had zich in de onderaardsche gangen zonder geleide gewaagd, werd het spoor bijster en viel tot overmaat van ramp in een diepen kuil, *profundissima fossa*.

Na drie dagen en drie nachten in zeer benarden toestand te hebben doorgebracht, werd hij den morgen van den vierden dag ongedeerd teruggevonden; dien morgen nog woonde hij tot dankzegging, met takkel de processie bij ter cere het HH. Sacrament, die in de kerk van St. Nikolaas gehouden werd.

De jongeling overleed in April 1726 en werd den 15 dier maand begraven bij de Capucijnen in het ordekleed, aan welk klooster hij door *votum* verbonden was.

De pastoor zijner parochie (nameul. van St. Nicolaas) Gerardus Haeghemans, herinnert voormeld voorval in de volgende verzen, allen chronica, bij de inschrijving van den naam van Dollhain, in het pastoreel register der overledenen:

15 Januarii 1726 (obiit) Hubertus Dolhain admissus apud R. patres Capucinos et ibidem in habitu Capucinatorum sepultus

HUBERTUS DOLHAIN IN TENEBRIS ET POVEA MIRACULOSE
[NON PERIIT.

NAM TRIBUS ET NOCTIBUS SINE CIBO PVIT,
PERDITUS A SANCTA MARIA VIRGINE CONSERVATUS NON
[PERIIT.

NAM DEO SERVAVIT VOTO CAPUCINVS.
IMI CORPORE SEPULTVS, VBI DOLHAIN ANIMO PVIT.
P. D.

Genootschapsdag 2016

Elk jaar wordt door het NHGL een Genootschapsdag in Roermond georganiseerd. Tijdens deze dag kunnen de studiegroepen zich presenteren en laten zien waar ze zo al mee bezig zijn. Op zo'n dag mag de SOK natuurlijk niet ontbreken vond het NHGL en daar had ze natuurlijk gelijk in. Onze voorzitter, Susanne, werd verzocht om mee te werken aan een representatieve SOK-stand.

Aangezien Susanne nog nooit op een Genootschapsdag was geweest of een SOK-stand had ingericht vroeg ze mij om advies. Uiteraard kreeg ze dat van me en heb meteen wat spullen ter beschikking gesteld en haar de juiste personen aangewezen die haar eventueel verder konden helpen.

Na een oproep voor hulp om de stand te bemannen in de SOK-Info en tijdens de ledenavond kwam Susanne teleurgesteld bij me terug met de mededeling dat er nul animo was om mee te werken. Ik zei haar dat ze daar niet te zwaar aan moest tillen, want het was nog een hele tijd eer het zover was. Mijn ervaring is dat meestal dit soort zaken gaandeweg zich vanzelf oplossen en melden zich toch nog mensen aan om te helpen. Ook gaf ik haar de raad om SOK-leden rechtstreeks te benaderen. Ik beloofde haar dat als ze écht niemand kon vinden ik wel mee zou gaan. Dat stelde haar enigszins gerust en, inderdaad, nadat ze wat mensen persoonlijk benaderd had, druppelde de aanmeldingen binnen.

Later, toen de voorbereidingen om te zorgen dat er een goede SOK-stand neergezet werd in volle gang waren, kwam de ene afzegging naar de andere. De een had zich bedacht, de ander moest vleermuistellen, had onverwachts de kinderen of stelde zulke eisen dat daar niet aan voldaan konden worden. Niet dat je iemand dat kwalijk kan nemen, want ieder had natuurlijk volstrekt begrijpelijke redenen om af te zeggen. Susanne bleef dus uiteindelijk zonder hulp zitten en het leek erop dat ze voor de keuze stond om alles af te blazen of het allemaal alleen moest gaan doen. Onbegonnen werk is het echter om zoiets alleen te moeten doen, zeker als je die dag ook nog een lezing moet geven. Na overleg met het Genootschap werd duidelijk dat een afzegging op het laatste moment niet gewaardeerd werd en de SOK een modderfiguur zou

slaan. Susanne heeft toen maar besloten alleen te gaan en het beste ervan te maken. Dat kon ik natuurlijk niet laten gebeuren, zeker gezien mijn eerdere belofte en ben ik met haar naar Roermond gegaan.

In het verleden is het altijd een SOK/van Schaik Stichting stand geweest, maar aangezien taal noch teken was vernomen van de VSS, besloten we er een SOK-stand van te maken. Nadat we de stand opgebouwd en ingericht hadden, moest Susanne al snel weg om haar lezing te geven en bleef ik alleen achter om de stand te bewaken en de bezoekers te woord te staan. De stand was door het NHGL uitgebreid met een tafel waarop alle SOK-Mededelingen en SOK-Info's die het genootschap nog had, te koop werden aangeboden. Uiteraard heb ik de nodige nummers ingeslagen, want er waren zelfs nog nummers uit de beginperiode bij. En die zijn zeldzaam aan het worden.

Misschien onnodig te vermelden, maar ik doe het toch even: uiteraard hadden we zoals gebruikelijk de beste stand en was het er soms best druk. Uiteraard kwamen een boel bekenden langs die verwonderd vroegen waarom ik er stond. Ik moest dus elke keer uitleggen dat ik alleen even waarnam en dat Susanne een lezing deed. Tijdens de lunchperiode werd de SOK-stand opvallend goed bezocht. Dat kwam waarschijnlijk omdat we niet met boterhammen in aluminiumfolie stonden, maar een uitgebreid tapas

buffet hadden geregeld. Als je iets doet moet je het in stijl doen was mijn motto altijd. Dat van Susanne schijnbaar ook.

Toen ik een NHGL medewerker had gestrikt om even op de stand te passen kon ik snel naar de lezing van Susanne gaan. Ze vertelde vol overgave over de SOK en over de goede samenwerking en saamhorigheid onder de leden. Beetje zuur als je dat verteld, terwijl je alles in je eentje hebt moeten doen en niemand zin had om mee te gaan, toch? Maar goed, Susanne liet zich niet kennen en deed haar best. Ik vraag me af of ze ook alleen had gestaan als de SOK-stand ergens in het Geuldal of in Riemst had gestaan! Waarschijnlijk was ze dan overlopen door leden die wilden meewerken.

Dat brengt me op een probleem dat al lang speelt. Er zijn nog maar heel weinig leden die een toezegging doen bij een vraag om hulp. Het lijkt erop dat men alleen wil meewerken als men er persoonlijk voordeel bij heeft of als er iets tegenover staat. Toegegeven, in Roermond is de kans klein dat er iemand voor de SOK-stand staat die toevallig nog een mergelzaag of iets dergelijks in zijn schuur heeft liggen die hem gruwelijk in de weg ligt, of nog een ooggetuigen verslag kan geven over een verdwenen groeve. Het zal eerder zo zijn dat je wat algemene vragen over de mergelgroeven moet beantwoorden (nee, er zitten geen draken, wél vleermuizen). Ja, minder spannend dus. Maar denk ook eens aan de studiegroep in het algemeen. De SOK stond daar op verzoek van het NHGL, de organisatie waar wij allen lid van zijn en die uiteindelijk alles betaalt. De SOK-Info, het museumzaaltje voor de ledenavonden, het maandblad, de kosten die aan de mijnwet zijn verbonden, de Erkend Berglopers Cursus en ga nog maar even door. Dan mag je best eens iets terug doen. Als studiegroep of als lid.

Op zo'n Genootschapsdag komen ook bevriende organisaties (lees: groeve eigenaren) en die leren daar de SOK kennen en zien hoe wij functioneren. Vandaar dat het van groot belang is dat de SOK zich goed kan presenteren en dat de voorzitter genoeg back-up heeft, zodat zij tijd kan vrijmaken om kennis te maken met de mensen achter de organisatie en meteen vervolgafspraken kan maken, zodat de SOK in de toekomst misschien ook in die groeven terecht kan. En laten we eerlijk zijn; we profiteren allemaal van de goede naam die de SOK heeft. Dat is allemaal moeilijk te doen als je er

alleen voor staat. Ook hier moest ik weer als back-up bijspringen om de stand te bemannen en introduceerde haar bij de juiste personen.

Van mijn voornemen om me zoveel mogelijk op de achtergrond te houden kwam niet veel terecht.

Hebben we niet de morele plicht om als SOK-lid eraan mee te werken dat die goede naam blijft of zelfs nog beter wordt? Als je lid bent van een voetbalclub, tennisclub, fanfare of een andere vereniging weet je dat je eens in de zoveel maanden een keer de L*L bent om lijnen te trekken, ballen te rapen of andere verenigingstaken te doen. Dat hoort er gewoon bij en dat weet je. Bij de SOK is dat echter niet zo. Daar hoef je alleen maar te consumeren lijkt het. Het bestuur regelt alles. Als ik zie hoe Susanne zich de laatste weken een slag in de rondte heeft gewerkt om deze dag, ondanks de tegenslagen en de wetenschap dat ze er alleen voor stond, een succes te laten zijn, heb ik niets dan bewondering. Zeker als je in ogenschouw neemt dat ze hier minder tijd voor heeft dan de meesten van ons. Een full-time baan, in haar eentje twee kinderen opvoeden en dan ook nog even zo'n dag regelen. Ga er maar aan staan. Misschien toch iets om over na te denken als

het bestuur nog eens een oproep doet. Uiteindelijk gaat het erom dat de groep er beter van wordt en niet het individu.

Rob Heckers

MEET THE UNDERGROUND PRESS

“Documentaire over verdwalen in grotten” (Dagblad de Limburger van 16 januari 2016): Radio 1 zendt een documentaire uit over mensen die verdwaald zijn geraakt in Zuid-Limburgse mergelgrotten. Radiomaker Jan Maarten DEURVORST sprak onder andere met twee studenten van de Universiteit Maastricht, die in augustus 2015 een nacht vastzaten in een grot (TERNAAIEN-BENEDEN – red.) en met drie mensen die in 1996 verdwaalden in de (MUIZENBERG)

<http://www.npodoc.nl/documentaires/series/radio-doc/2016/Door-het-oog-van-de-duisternis.html>

“Kasteelgrot stopt met kerstmarkt” (DdL van 16 januari 2016): de FLUWEELENGROT stopt met de jaarlijkse kerstmarkt. Door de extra veiligheidseisen lopen de kosten zo hoog op dat de ondergrondse kerstmarktverlies dreigt op te leveren. Het afgelopen jaar confronteerde de gemeente Valkenburg de ondergrondse kerstmarkten met extra eisen, met name op gebied van brandpreventie. Dat zou 175.000 euro meer gekost hebben. Ook moeten er à raison van 50.000 euro scheidingswanden gemaakt worden. “Dat kunnen we ons niet veroorloven”, zegt een woordvoerder.

“Meesten zien hier pas tweede grot” (DdL van 19 januari 2016): Kerststad Valkenburg verwacht niet dat het stoppen van de kersmarkt in de FLUWEELENGROT afbreuk doet aan de populariteit van het evenement. “Maar we moeten er wel wat mee.” Men verwacht dat de touroperators zullen blijven komen en tegenwoordig is in december in Valkenburg nog genoeg te doen, ook ondergronds. “De GEMEENTE GROT kan veel hebben en andere initiatieven, zoals Mergelrijk en Magisch Zand (STEENKOLENMIJN en WILHELMINAGROEVE - red) kunnen mogelijk op een andere manier aansluiten.”

“Ondergronds festival in grot” (DdL van 27 januari 2016): tot twee jaar geleden organiseerde de Valkenburgse Stichting Bospop jaarlijks een festival in het OPENLUCHTTHEATER. Mede als gevolg van het slechte weer zorgde de laatste edities voor een lastige financiële situatie. Samen met de Muziekgieterij in Maastricht is het gebeuren op 5 en 6 maart aanstaande verplaatst naar het ondergrondse theater van de GEMEENTEGROT. Mede omdat de ruimte van het theater beperkt is, zijn er slechts 600 kaarten verkrijgbaar.

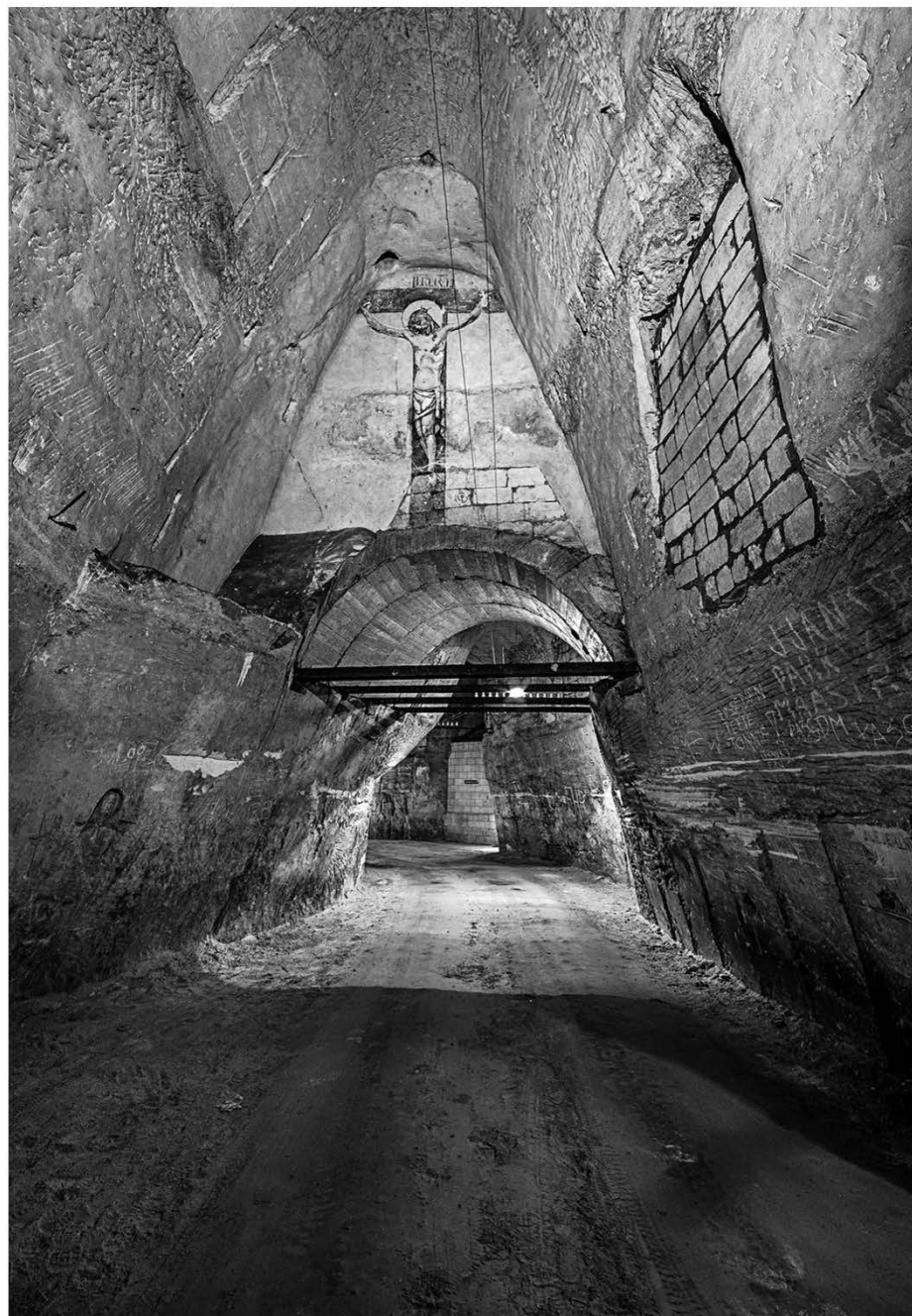
“Popfestival in grot vrijwel uitverkocht” (DdL van 12 februari 2016): de toegangskaarten voor de eerste editie van het popfestival Dig Out the Gems, in het ondergrondse theater van de GEMEENTEGROT, zijn zo goed als uitverkocht. Voor de eerste festivaldag zijn online al geen kaarten meer beschikbaar.

“Geen installatie medisch afval op ENCI-terrein” (DdL van 18 februari 2016): de transformatie van het ENCI-gebied verloopt volgens het jaarverslag 2015 voorspoedig. Natuurmonumenten onderzoekt hoe Hoeve Lichtenberg omgebouwd kan worden tot een klein hotel met een lift tot in de groeve. Ook een ondergrondse ingang via mergelgangen naar de groeve vanuit de Kanaaldijk is nog onderwerp van studie.

Met dank aan de trouwe correspondent Jan Paul van der Pas

Voor knipsels, kopieën en uittreksels kunt u altijd terecht op het bekende adres: Ton Breuls, Bovenstraat 28, B 3770 Kanne-Riemst. Telefoon/fax 012-454059. E-mail: tbreuls@telenet.be.

Op volgende pagina, een opname gedaan door Rob Heckers van de Van Schaik tunnel in het Noordelijk gangenstelsel van de St.Pietersberg.

Volgende ledenavond: Vrijdag 11 maart 2016 Aanvang 19.30 uur!

De SOK-Info redactie heeft het recht om een aangeboden artikel te weigeren. De geplaatste artikelen vertegenwoordigen niet automatisch de standpunten van de SOK-Info redactie of die van het SOK-bestuur.

Groeven in beheer bij de stichting Ir. D.C. van Schaik:

Bovengenoemde organisatie heeft een aantal groeven in beheer of een collectieve vergunning voor een groeve.
Voor het bezoeken van deze groeven moet U contact opnemen met de beheerder.

Bij inbraak in één van deze groeven:

Bij constatering van inbraak en of vernielingen aan een van de groeven dit direct melden, liefst dezelfde dag nog.

Melden van vernielingen bij onderstaande personen. Als de eerste niet bereikbaar is, dan de volgende op de lijst.

1° Groevebeheerder van die groeve. Voor namen en telefoonnummers, zie hieronder.

2° Olav Hensing, Technische Commissie: 06 . 557 78 846.

3° Ieder bestuurslid van de Van Schaikstichting. Voor namen en telefoonnummers, zie pagina. 2

De Van Schaikstichting stelt zich ten doel de afsluiting van de groeve binnen 24 uur te herstellen.

Voor meer informatie: www.vanschaikstichting.nl

Groeve:	Beheerder:	Telefoon:
Apostelgroeve	Ton Breuls	00-3212 45 40 59
Fallenberggroeve (niet toegankelijk)	Ger Beckers	043-367 08 57
Gewandgroeven Heiberggroeve	Hub Geurts	045-405 32 81
Groeve de Keel	Luc Walschot	00-3212441350
Groeve Eys	Wim Kneepkens	043-347 11 88
Keldertjes Slavante	Wil Ramaekers	043-364 52 39
Roothergroeve	John Hageman	043-364 54 19
Scharnderberg (niet toegankelijk)	John Knubben	043-361 12 27
Scheuldergroeve	Jan-Paul van der Pas	045-40 41 600
Theunisgroeve	Paul Magielse	06-12687174

De Sint-Pietersberg:

De Sint-Pietersberg wordt beheerd door de Vereniging Natuurmonumenten. De SOK heeft een collectieve onderzoeksvergunning voor de Zonneberg, het Noordelijk Gangenstelsel en het gebied onder het Fort.

Onderzoeksaanvragen moeten ingediend worden bij het secretariaat van de SOK.

Toezichthouder van de beide groeven is Harm Hovens, telefoon: 06-558 25 192.

Bij onraad of calamiteiten kunt u ook de boswachter, Tim Koumans, contacteren, telefoon: 06-832 15 415.

Deze uitgave werd mede mogelijk gemaakt door een financiële bijdrage van de

Provincie Limburg

De SOK-Info

is een uitgave van de

Studiegroep Onderaardse Kalksteengroeven,
Natuurhistorisch Genootschap Limburg.

